

Inhoud

Naar achteren getrokken	2
Ik voelde rechts van mijn buik een hand, maar er was niemand	3
Ik schrok enorm en dook onder de dekens.....	4
Opeens hoorde ik muziek in de kamer. Prachtige muziek!	5
Kom door de deur binnen en je krijgt rust	6
In één klap zag ik zonder bril beter dan met bril	7
Hij had dezelfde soort helm op als in het beeld vooraf.....	8
Mijn vader was verbaasd dat ik alles wist	9
Ik zat recht overeind in mijn bed te kijken	10
De mensenmenigte opende zich in het midden.....	11

Naar achteren getrokken

Door mijn tante was ik juist daarvoor begonnen met bidden en bijbellezen.

Ik zat in het derde middelbaar. Het was het eerste uur. We zaten achter computers in het computerlokaal. We kregen Frans. Ik was nog half aan het slapen.

Ik voelde opeens dat ik naar achter getrokken werd. Ik stond in een keer rechtop.

Bijna op hetzelfde moment viel de TL-lamp met behuizing van het plafond naar beneden.

Precies op de plek waar ik vlak daarvoor ingedommeld was.

De leerkracht schrok enorm en vroeg: 'is alles goed met jou?'

De leerlingen waren ook geschrokken. Het was nog nooit gebeurd dat een TL-lamp naar beneden was gevallen.

Ik keek naar de jongen achter mij. Had hij mij naar achteren getrokken?

Maar dat kon niet. Hij zat achter zijn computer.

Het is een ervaring die ik aan weinig mensen verteld heb.

Voor mij was het een teken van Gods aanwezigheid. Een bevestiging dat ik op de goede weg ben.

T.

Ik voelde rechts van mijn buik een hand, maar er was niemand

mei 2016

In november 2003 kreeg ik last van misselijkheid. Ik moest regelmatig overgeven. In het ziekenhuis kreeg ik een gastroscopie. Ook werd er een biopsie van weefsel genomen. Omdat mijn vader in de tussentijd was overleden ging ik niet direct achter de uitslag aan. Pas eind februari hoorde ik de diagnose: je hebt kanker in de maag.

Ik ben moslima. Het staat vast dat iedereen moet sterven. Daarom aanvaardde ik dit bericht als een beschikking van God. Ik bleef rustig en had vertrouwen.

Mijn echtgenoot reageerde emotioneel. In die periode ging het niet zo goed met ons gezin. Mijn man en mijn dochter voelden zich schuldig: is het door ons gedrag dat ze ziek is geworden.

Zelf begon ik meer te bidden. Wij moslims doen dat soms 's nachts als iedereen op bed ligt. Door die gebeden voelde ik mij dichter bij God. Ook werd er tijdens het vrijdaggebed in de moskee voor mij gebeden. Op een dag voelde ik rechts van mijn buik een hand, maar er was niemand. Ik was alleen.

In maart 2004 werd ik geopereerd. Ik was niet bang. Tijdens de operatie kon de chirurg nergens kankerweefsel vinden. De dokter zei dat hij er geen verklaring voor had.

Ik herstelde snel van de operatie.

Later werd ik genezen verklaard.

Aicha

Ik schrok enorm en dook onder de dekens

oktober 2015

Toen ik 4 jaar oud was lag ik in mijn bed.

Plotseling zag ik mijn oma in de deuropening staan. Ze was helemaal wit en had een grijs gezicht.

Ik schrok enorm en dook onder de dekens. Maar ook daar bleef de aanblik van mijn oma indringend op mijn netvlies.

De volgende dag vertelde ik het aan mijn ouders aan tafel. Ze vertelden mij toen niet dat die nacht oma een hartaanval had gehad. Ze hebben mij dat pas later verteld. Mijn ouders waren er verbaasd over, dat ik dat beeld precies die nacht had gehad.

Het beeld wat ik had was heel helder. Ik was echt wakker en zag het duidelijk. Het was anders dan bij de nachtmerries, die ik destijds wel eens had. Die waren fragmentarisch en ik kon mij er ook niet alles van herinneren.

Mijn oma is een paar jaar later overleden.

Opeens hoorde ik muziek in de kamer. Prachtige muziek!

maart 2013

samengesteld op grond van een gesprek in 1990

Ik ben mijn hele leven lid geweest van de Gereformeerde Kerk.

Er zijn drie ervaringen die voor mijn geloof veel hebben betekend.

Een tijd nadat mijn ouders overleden waren had ik de ervaring dat ik 's nachts in mijn bed uit mijn lichaam trad. Ik voelde dat ik opgenomen was in de hemel en dat ik bij mijn ouders aan tafel zat. Ik kon met mijn vader en moeder praten. Het duurde niet lang en het was opeens voorbij.

Een paar maanden nadat mijn zoon bij een brommerongeluk was omgekomen, kwam er een vriendin van hem bij mij langs. "Ik moet u iets vertellen", zei ze. Ze vertelde dat ze ontzettend veel verdriet had van het plotseling overlijden van mijn zoon. "En toen...", vervolgde ze, "ik lag 's avonds in mijn bed. En plotseling keek B. vanuit een hoek van de kamer op mij neer. Hij zei: je moet je geen zorgen maken. Het is goed met mij! En direct daarna was hij weg. Ik vind dat ik u dat moet vertellen".

Mijn derde ervaring had ik zes weken na het overlijden van mijn man. Opeens hoorde ik muziek in de kamer. Prachtige muziek! En daar stond mijn man. Hij was zo gelukkig. Hoe lang het duurde weet ik niet precies. Maar op een gegeven ogenblik was er een gordijn dat voor hem langs werd getrokken en toen was het voorbij.

Lang heb ik deze ervaringen voor mij gehouden. U bent de eerste aan wie ik het vertel.

Kom door de deur binnen en je krijgt rust

April 2012

Ik kom uit Iran en wij zijn om politieke redenen naar België gevlucht.

In het begin hadden we het erg moeilijk.

Van achtergrond ben ik een sjïetisch moslim. Ik was gewend drie keer per dag te bidden, maar ik vond het te zwaar. Toen ben ik begonnen alleen 's avonds te bidden en dan in mijn eigen woorden. Dat is een paar jaar zo gegaan.

Op een gegeven ogenblik was ik ziek en moest ik ook nog een operatie ondergaan. Ik voelde me onrustig.

Toen ik alleen in mijn slaapkamer was gebeurde er iets vreemds. Ik hoorde een heldere stem van een man die zei: Kom door de deur naar binnen en je krijgt rust.

Het was vreemd, maar ik hield het voor mezelf. Na twee dagen zei mijn man: 'wat is er? Er is iets'. Toen vertelde ik hem over die stem.

Op een gegeven ogenblik werden wij uitgenodigd om een film te zien over Jezus. Tijdens die bijeenkomst was ik bang. Als moslim wordt je bijgebracht dat je naar de hel gaat als je van je geloof afvalt. Na afloop van de film vertelde ik over de stem die ik gehoord had.

Daarna kregen we een Bijbel in het Farsisch. In mijn eigen taal! In Iran is het heel moeilijk om een Bijbel te krijgen.

Ik las twee pagina's in de Bijbel en wat ik onthield was: morgen zullen jullie horen.

Mijn man kreeg die nacht in een droom de opdracht om in de Bijbel te lezen uit Mat 10:27,28: Wat ik jullie in het duister zeg, spreek dat uit in het volle licht, en wat jullie in het oor gefluisterd wordt, schreeuw dat van de daken.

De volgende dag kwamen we in een bijbelstudie. We waren te laat; de bijbelstudie was al begonnen. Toen we binnenkwamen werd er een uitleg gegeven over Johannes 10, waarin Jezus zegt dat hij de deur is. Na afloop vroeg ik: hebben jullie het doorgegeven over die stem die ik gehoord heb? Ze begonnen te lachen en zeiden: nee, maar God wil je iets duidelijk te maken.

Ik begon te discussiëren met de christenen: hoe kan God een zoon hebben?

De voorganger zei: ik weet ook niet alles, maar ik weet: God houdt van u; hij heeft u geroepen. We zijn daarna naar Antwerpen gegaan om onze vraag te stellen aan een dominee, die vroeger moslim was geweest. Op dat moment had hij geen tijd. Hij was bezig het verhaal te vertellen van Hand 12 waarin verteld wordt dat een engel de deur opende van de gevangenis, zodat Petrus vrijkwam. Weer die deur.

De voorganger deed na afloop van de bijeenkomst een uitnodiging: wie wil naar voren komen en zijn hart aan God geven?

Toen hebben wij ons hart aan God gegeven.

Sheida

In één klap zag ik zonder bril beter dan met bril

november 2011

Zoals velen draag ik normaal gezien een bril zowel voor veraf als voor dichtbij. Eind 2006 merkte ik dat het nodig was om bij de oogarts te gaan, omdat ik waarschijnlijk andere glazen nodig had.

Tijdens de consultatie lukte het mijn oogarts niet om mijn zicht scherp te stellen. Sommige letters bleven wazig, anderen werden vervormd of vielen weg. Je hebt daar veel last van bij lezen en schrijven. De oogarts stuurde mij naar huis met oogdruppels en na twee weken moest ik terugkomen.

Bij een volgende consultatie was er nog geen verandering. De oogarts deed een grondig onderzoek. Zijn diagnose was een neerslag op het netvlies. Dit komt vaker voor bij oudere mensen, maar op een leeftijd van 56 jaar is dit niet normaal. Bovendien worden de symptomen daarbij steeds erger. De oogarts veronderstelde dat het ging om een tekort aan voedingssupplementen, gebrek aan zink en chroom en stuurde mij verder door naar een professor in het UZ.

Ik vond het allemaal erg vervelend, en bad in stilte dat God mijn ogen zou genezen nog voor ik naar het UZ zou gaan op afspraak. Ik had hier het geloof voor!

Eind januari hoorden we van een bijeenkomst iemand van Gods Ambassade, die zelf genezen is van kanker. Wij kenden hem van vroeger en hadden wel zin om hem eens terug te zien. Vooraf nam ik mij voor om op het einde van de samenkomst naar hem toe te gaan en te vragen om voor mijn ogen te bidden.

Maar zover is het niet gekomen.

Tijdens de lofprijzing werden de liederen geprojecteerd op een muur. Ik keek naar de projectie om mee te zingen en merkte dat mijn zicht van links naar rechts onscherp werd alsof iemand een gordijn voor mijn ogen dichttrok. In een automatische reactie deed ik mijn bril af en poetste de glazen. Toen merkte ik dat alle letters van de projectie klaar en duidelijk waren. In één klap zag ik zonder bril beter dan met bril!

En zo gebeurde het dat ik op de terugweg naar huis reed zonder bril. Ik kon zonder bril allerlei opschriften lezen, wat ik anders niet kon.

Tijdens de samenkomst hebben we Gods genade ervaren. En dat is wat ons ook nu bij blijft. Het is pure genade! We hebben een groot en machtig God die nu ook nog in deze tijd wonderen en tekenen doet. Alle eer en dank aan Hem.

René Herremans

Hij had dezelfde soort helm op als in het beeld vooraf

oktober 2011

Ik was een jaar of vijftien en ging altijd met de fiets naar school. Hierbij moest ik over een brug met veel begroeiing. Het was een soort boogbrug. Op een dag reed ik van school naar huis. Ik was op de brug en reed behoorlijk snel naar beneden. Maar halverwege de brug zag ik als in een film een brommer om de hoek met hoge snelheid de brug opkomen. Hij had een zwarte helm op. Hij reed tegen mij aan, ik viel. Vanuit een soort reflex ging ik op de rem staan, zodat ik bijna stil stond met mijn fiets. Op dat moment kwam een echte brommer de hoek om rijden. Hij had dezelfde soort helm op als in het beeld vooraf. Hij reed vlak langs mij heen. Wanneer ik niet op de rem had gestaan, dan was hij zeker tegen mij aangebotst.

Het was een gebeurtenis die zich in minder dan een minuut heeft afgespeeld. Ik ben nu een vrouw van 52 en beseft achteraf dat wat toen gebeurde bepalend is geweest voor mijn leven. Ik kwam door deze ervaring tot de conclusie dat er meer is tussen hemel en aarde. Anders was dit niet op deze manier gebeurd. Ik ben gelovig geworden.

E.M

Mijn vader was verbaasd dat ik alles wist

September 2011

Het moet in januari 1971 geweest zijn dat ik als tiener vanwege een gesprongen appendix in het ziekenhuis lag. Op een nacht wist ik gevoelsmatig dat mijn zus in grote nood was. Toen daarna het alarm ging voor de brandweer wist ik dat er een brand was in ons huis. Ik werd erg onrustig en belde de non die dienst deed en sprak met haar over mijn angst. Zij reageerde afwijzend: 'als jij iedere keer als het alarm gaat denkt dat er iets bij jullie thuis fout is... Ga nu maar rustig slapen. Er zal wel niets aan de hand zijn'.

De volgende morgen wist ik voordat de deur van de ziekenkamer openging, dat mijn vader binnen zou komen. Mijn vader zag er opgejaagd uit. Hij had niet zijn gewone kleren aan, maar een overjas. Zijn wenkbrauwen waren verbrand. Toen bleek dat wat ik gevoeld had toch juist was. Ik had ook onze slaapkamer gezien en het dak ervoor. Later hoorde ik dat mijn zus daar heel angstige momenten had gehad. Ze had op het dak gestaan, omdat het huis van binnen brandde.

Ik heb alles niet in precieze beelden gezien, maar ik wist wel zeker wat er gebeurd was en waar. Mijn vader was verbaasd dat ik alles wist en zei dat ook tegen de rest van de familie. Hoe kan het zijn dat ons Anne alles heeft meegemaakt wat hier is gebeurd.

Ik zie zelf mijn ervaring niet als iets paranormals, maar meer als een teken van verbondenheid met mijn familie. Maar je kunt het natuurlijk niet verklaren.

Anne

Ik zat recht overeind in mijn bed te kijken

juni 2011

Ik ben een nuchter mens en heb tot mijn pensioen bij een grote multinational gewerkt. Het was een veeleisende job, bijgevolg had ik voor veel zaken weinig tijd.

Al een paar jaar had ik een probleem, dat het mij niet lukte om een huis te verkopen. De prijzen van huizen waren aan het dalen en iedereen wachtte totdat de prijzen nog lager zouden zijn. Maar de tijd begon te dringen om het huis te verkopen. En ik begon me er zorgen over te maken.

Toen had ik 's nachts een wonderlijke ervaring. Ik zat recht overeind in mijn bed te kijken. Er stond een stralend figuur in de hoek van de slaapkamer. Die ogen die straalden enorm. Ik had moeite om er naar te kijken. Ik keek naast mij om te weten wat er aan de hand was en zag dat het licht van die figuur over het lichaam van mijn vrouw scheen. Ik dacht: Oh Jee! Ik had geen angst, voelde me meer bevroren. Maar verder werd er niets gezegd. Het was een verschijning. En toen ik nog een keer naar die stralende ogen keek, was het, hoep, opeens weg.

Kort na deze ervaring, was het huis verkocht.

Deze ervaring heeft mijn geloof wel veranderd in de zin dat ik makkelijker kan aanvaarden dat er wonderen gebeuren. Je gaat de Bijbel ook anders lezen.

V.C.

De mensenmenigte opende zich in het midden

juni 2011

Ik ben in Rusland geboren en op latere leeftijd in België gekomen. In Rusland behoorde ik tot een etnische minderheid. Als kind merkte ik al dat wij niet gelijk waren ten opzichte van de anderen. Wij waren tweederangs. Toen ik 9 jaar was kreeg ik een droom. Niet een gewone droom die je snel vergeet, maar een heel heldere droom.

Ik zag een grote menigte mensen en ze keken allemaal naar omhoog. alsof daar iets bijzonders te zien was. Ik wilde ook kijken, maar ik kon niets zien, want ik was te klein. Bovendien zouden de mensen mij toch niet helpen, want ik had een andere afkomst. Toen gebeurde er iets bijzonders. De mensenmenigte opende zich in het midden en opeens had ik vrij uitzicht. Aan het einde van het pad door de menigte stond een man met witte kleren. Hij straalde liefde uit en wenkte mij dat ik naar hem toe mocht komen.

De volgende dag ging ik gewoon naar school. Toen ik thuis kwam van school zag ik een boek liggen van mijn oom. Mijn oom volgde een opleiding aan de kunstacademie en was erg zuinig op dat boek. Ik deed het boek voorzichtig open en toen zag ik precies dezelfde persoon als waar ik die nacht van gedroomd had. Zijn haar, zijn wenkbrauwen, zijn ogen en vooral zijn neus waren precies hetzelfde. Alleen de uitdrukking van zijn gezicht was anders. Op het schilderij keek hij een beetje streng en afstandelijk, maar de man die ik had gezien was een en al liefde.

Er stond in het Russisch een tekst onder: Jezus komt tot de mensen. Rusland was in die tijd communistisch en van Jezus had ik nog nooit gehoord. Dus ik heb Jezus gezien, dacht ik bij mijzelf. Als kind stel je jezelf geen vragen, daarom weet ik dat deze ervaring echt is.

Er was nog een ander element in het visioen dat ik nog niet verteld heb. Nadat ik door Jezus aangeraakt was, keken de mensen van de menigte opeens heel anders naar mij. Ze wilden met mij omgaan. Ze sloegen hun arm om mij heen. Ze wilden van mij leren.

Pas veel later ben ik lid geworden van een kerk. Nu meer dan dertig jaar later, weet ik nog steeds niet wat alles betekent van deze droom. Ik heb in bibliotheken gezocht naar een afbeelding van het schilderij dat ik in het boek van mijn oom heb gezien, maar ik heb het nooit gevonden. Ik heb door deze droom het gevoel dat God mij een taak heeft gegeven, maar ik weet nog niet welke. Bovendien: ik ben niet bijzonder. Ik ben maar een gewoon mens.

Irina